

og alle dem, der har været på talerstolen, efterlyste.

Frank Dahlgaard (KF):

Det er aldrig sjovt at stemme imod sit parti eller sin folketingsgruppe, men det er heller ikke sjovt at stemme imod sin overbevisning og slet ikke på områder, der er kerneområder for én selv, sådan som denne sag, EU, dansk selvstændighed, er for mig.

Derfor vil jeg sige, at jeg ikke kan stemme for lovforslag nr. L 179 omkring Europol, dels fordi der altså er rejst tvivl fra kompetent juridisk, uafhængig, respektabel side om det grundlovsmedholdelige i det her, og dels fordi Europolarbejdet sammen med Schengenkonventionen peger i en retning, som gør mig dybt bekymret.

Derfor – hvis jeg med formandens tilladelse også samtidig må tilkendegive min holdning over for de øvrige tre forslag på dagsordenen, så slipper jeg for at komme op hele tiden – må jeg sige, at jeg stemmer imod lovforslag nr. L 179, jeg stemmer hverken for eller imod beslutningsforslag nr. B 97, jeg stemmer imod lovforslag nr. L 221 om Schengenkonventionen og stemmer imod lovforslag nr. L 222 også om Schengenkonventionen.

Det gør jeg, fordi jeg mener, at det er farligt at fjerne den synlige danske landegrænse. Ikke mindst i en tid med store flygtningestrømme og store indvandrerstrømme er det vigtigt, at der er en landegrænse med en person- og paskontrol. Det har også en præventiv virkning.

Jeg gør det også, fordi der er uklarhed med hensyn til, hvordan regeringskonferencen vil udvikle sig. Vi har måske svaret om 3, 4 uger. Der er uklarhed omkring den nordiske pasunion, hvorvidt den kan bevares eller ej.

Omkring lovforslag nr. L 221 er der også rejst anfægtelser med hensyn til, om det er grundlovsmedholdeligt, at tysk politi kan operere på dansk landområde. Der er jo ikke tale om at overgive beføjelser til overnationale myndigheder, men til et andet lands myndigheder. Det åbner grundloven efter min mening ikke mulighed for, og det bør den heller ikke gøre. Også derfor er jeg imod.

Så vil jeg sige, at jeg er bekendt med, der er kommet en appel fra 12 borgere repræsenterende et bredt udsnit af den danske befolkning politisk set, som beder Folketinget om at udskyde denne sag, til der er kommet en afklaring bl.a. i kraft af regeringskonferencen. Derfor tilslutter jeg mig fuldstændig disse argumenter,

der er i den appel, og vil derfor stemme imod – og desværre imod mit parti.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, man skal lægge mærke til en bestemt ting i den her sag, nemlig at efterhånden som tiden er gået og behandlingen har fundet sted, har stadig flere ændret deres holdning og lagt til grund, at der her er tale om en sådan tvivl om grundlovsspørgsmålet, plus at her er tale om en sådan ubegrundet hastebehandling, at det ikke er forsvarligt at godkende det.

Det, hr. Kim Behnke fremførte, er jo korrekt. Fremskridtspartiet var oprindelig positivt stemt over for dette her, og Fremskridtspartiet er gået ind og har sagligt kigget på de ting, som lå i sagen. Nu ser vi, at hr. Frank Dahlgaard også seriøst har kigget på, hvad det er for problemer, der er. Jeg er overbevist om, at hvis flertallet havde indrømmet os andre mulighed for at få en ordentlig demokratisk, gennemgribende udvalgsbehandling og diskussion af alle de problemer, der var i denne sag, ville endnu flere også af Folketingets øvrige medlemmer være blevet overbevist.

Jeg synes, det er trist også ud fra en demokratisk betragtning, for konklusionen på det bliver nu, at en række borgere så vil være nødsaget til at danne komiteer med henblik på at rejse et sådant spørgsmål om grundloven ved domstolene.

Jeg synes, flertallet i Folketinget burde have lært så meget af den retssag, som verserer, om forholdet mellem grundloven og Maastricht-Traktaten, at man ikke ville kaste sig ud i en tilsvarende situation uden dog i det mindste at have undersøgt sagen fuldstændig til bunds.

Derfor synes jeg også, det er et nederlag for demokratiet og for flertallet i Folketinget i dag, at man griber til en sådan beslutning på et så mangelfuldt grundlag. Det vil i hvert fald ikke gavne Folketingets anseelse i befolkningen, at man behandler sagerne på den måde. Det er snarere tværtimod noget, som vil styrke parlamentsleden, og det skal jeg afgjort beklage.

Så vil jeg blot til slut sige for god ordens skyld, at vi i Retsudvalget har rejst en lang, lang række spørgsmål. På det seneste kom der også i Europaudvalget en række uafklarede spørgsmål op, f.eks. det forhold, at medarbejdere ved Europol vil have en immunitet, der svarer til diplomaters, med det resultat, at de ikke kan retsforfølges, hvis de begår lovovertrædelser i forbindelse med deres embede som politifolk i